

Fördomsfullt om kyrkans engagemang för kristna

Debattartikel i Dagens Samhälle 19 augusti 2015 av Erik Apelgårdh, Svenska kyrkans teamledare för Mellanöstern.

Vi som kyrka är kallade att göra vad vi kan för att rädda liv och mänsklig värdighet, skriver Svenska kyrkans Erik Apelgårdh, som tillbakavisar anklagelser om likgiltighet inför kristnas utsatthet i Mellanöstern.

Eli Göndör lyfter i sin artikel i förra numret av Dagens Samhälle (14 augusti) ett stort och ofta underrapporterat problem – den oerhört svåra situationen för kristna i dagens Mellanöstern. Svenska kyrkan har mer än 50 års erfarenhet av att tillsammans med kyrkor och partners i regionen arbeta med förföljda och utsatta grupper och delar naturligtvis bilden av ett kraftigt ökat våld och förtryck mot dessa människor.

Tyvärn kan Göndör inte undanhålla sig från att i texten, som i stora delar är en anmälan av Klaus Wivels viktiga bok *De sista kristna*, vädra ett antal fördomar och – problematiskt nog inte ovanliga – missuppfattningar om såväl situationen som Svenska kyrkans arbete med den samma. Redan rubriken anslår tonen – kyrkan sägs vara likgiltig när kristna utrotas i Mellanöstern. Likgiltig, inför de svåraste och grymmaste handlingar människor kan utsättas för. En fördom blir dock inte mer sann för att den kläs i skarpast möjliga ord.

Sedan krigsutbrottet i Syrien har Svenska kyrkan stött och hjälpt de människor som tvingats fly. Den absoluta tonvikten i det arbetet ligger på den humanitära katastrofsituationen, inte minst bland flyktingar. Bland de mest utsatta grupperna har hela tiden märkts olika religiösa och etniska grupper vilka utsatts för obeskrivliga förföljelser. Verksamhet på plats i krigsområdena är mycket svår att bedriva, men vi har partners som gör det med risk för sina egna liv.

Situationen i Syrien och Irak gör att det området är ett av våra mest prioriterade resursmässigt. Våra partner arbetar bland annat med mat, förnödenheter, sanitet och vatten i läger och värdsamhällen i norra Irak, Jordanien och Syrien. Behovet av psykosocialt stöd är enormt och våra partner arbetar mycket med just detta, inte minst för de kvinnor som utsätts för IS grymheter. Som kyrka och humanitär biståndsorganisation utgår vi från den för oss självklara tanken om alla människors lika värde oavsett etnicitet eller religion.

Det humanitära biståndet i Syrien och Irak bedrivs enligt de humanitära principerna om humanitet, självständighet, oberoende och neutralitet. Det är inte minst en fråga om säkerhet och att ges tillträde av parterna i konflikten. Vi och de lokala kyrkor och kristna organisationer som vi samarbetar med ser det som en självklarhet att hjälpa där det behövs mest, oberoende av religion. Säkerhetsläget gör att allt annat vore att utsätta just de kristna för ännu större risker.

På lång sikt kan olika utsatta grupper, däribland naturligtvis regionens kristna, bara garanteras religions- och övertygelsefrihet och skydd från förtryck och sekteristiskt våld genom fred och demokrati i regionen. Den kristna närvaron i regionen hänger på att det internationella samfundet och regionens stormakter lyckas etablera en ny ordning baserad på internationell humanitär rätt och mänskliga rättigheter.

Tillsammans med Kyrkornas världsråd driver vi därför ett påverkansarbete för att uppnå målet – inkluderande samhällen där de olika religiösa och etniska grupperna i området skyddas och garanteras mänskliga rättigheter. Vi som kyrka är kallade att göra vad vi kan för att rädda liv och mänsklig värdighet. Förenklade bilder och fördomar om komplexa situationer och skeenden som i dagens Mellanöstern fördunklar endast vägen framåt.

Erik Apelgårdh, teamledare Mellanöstern, Svenska kyrkan